

Hvor Nilen vander ægypterens jord

Hvor Nilen vander ægypterens jord,
i Afrikas brændende lande,
der mødtes to fugle, de kom fra nord,
de talte om Danmarks strande:
"O husker du Sjølund den dejlige ø,
hvor de vilde skovduer kurre?
de duftende bøge, den stille sø?
husker du Gurre!"
"Ja der jeg bygget en sommerdag",
så talte den lille svale,
"jeg havde min rede ved bondens tag,
jeg hørte ham synge og tale!"
Jeg tror, der er skønnest i Danmark!
Jeg tror, der er skønnest i Danmark!

Ved Gurre Sø lå Kong Valdemars borg,
den så ham med Tovelille,
den kendte hans lykke, den kendte hans sorg,
ak! trøstens harpe hang stille.
Hans glæde blev skrinlagt bag kirkens mur,
hvor de vilde skovduer kurre.
Om Tovelille sang Guds natur
dejligst i Gurre!
Dér havde de vandret hver lønlig sti,
naturen blev her til hende,
han kunne ej gå en blomst forbi,
den sagde: "Kan du mig kende?"
Jeg tror, der er skønnest i Danmark!
Jeg tror, der er skønnest i Danmark!

Ved Gurre Sø holdt Kong Valdemar jagt,
smukt hornet lød gennem skoven,
den stod i sin rigeste sommerpragt,
og stjerner funkler foroven.
Da råbte kongen så lystelig,
hvor de vilde skovduer kurre:
"Lad Gud beholde sit himmerig,
har jeg kun Gurre!"
Det er så dejligt en sommerdag,
men dejligst i nattens stille,
når stjernerne blinker, og droskens slag
fortæller om Tovelille.
Jeg tror, der er skønnest i Danmark!
Jeg tror, der er skønnest i Danmark!

Tekst: H. C. Andersen 1805-1875
Melodi: Henrik Rung 1807-1871